

РЕШЕНИЕ

№ 25733

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4747** по описа за **2026** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), [населено място] 1606, [улица], чрез юрк. Х. Б., срещу Решение от 19.02.2026 г. по нахд № 11496/2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 112-и състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, относно наложена на „Н и Н транспорт логистика“ АД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Оспорва като неправилни и противоречащи на ЗДвП изводите на районния съдия, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Счита, че нормата на чл. 189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси. В тази връзка сочи, че макар и в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП, от своя страна правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл.179, ал. 3-3б от ЗДвП, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал.3 от ЗДвП, към която

препраща самият чл. 189ж от ЗДвП. Допълнителен аргумент намира и от разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. Излага пространни съображения относно измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр. 105 от 2018 г.), сред които и на чл. 189ж от ЗДвП, като е въведена възможност за установяване на някои видове административни нарушения по този закон за ангажиране на административно-наказателна отговорност за тях по опростена процедура, която се основава на установяване и заснемане от ЕССПТ по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата - чрез издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Поддържа, че с измененията на ЗДвП и Закона за пътищата през 2019 г. е предвиден нов начин на заплащане на таксите за преминаване по платената пътна мрежа (пътните такси), при които изменения се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства, на база време (винетни такси) и на база изминатото разстояние (тол такси). Предвид коренната промяна по отношение на вида на таксите (въвеждане на тол такса) е въведена Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ) по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, чиито функции са регламентирани както в ЗП, така и в ЗДвП. С аргументи от мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на ЗДвП, при съпоставката им с останалите, приети със същия ЗИД на ЗДвП норми, свързани с установяване на нарушенията по чл.102, ал.2 от ЗДвП, касаторът извежда извод, че издаването на ЕФ е допустим процесуален ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП. Цитира съдебна практика на административни съдилища в подкрепа на доводите си. Касаторът претендира за отмяна на решението на СРС и постановяване на друго, по същество на спора, за потвърждаване на НП, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „Н и Н транспорт логистика“ АД, с ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [населено място], [улица], оспорва касационната жалба в писмен отговор от 24.04.2026 г. и в писмена защита от 12.06.2026 г., чрез адв. Й. Л.. Излага подробни съображения защо счита, че за конкретното нарушение на чл.179, ал.3б от ЗДвП следва да намират приложение разпоредбите, регламентиращи съставянето на АУАН и издаването на НП при наличието на предпоставките за това. Позовава се на Решение на СЕС от 21 ноември 2024 г. по дело С-61/23. Претендира за оставяне в сила на решението на СРС и за присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение от 19.02.2026 г. по нахд № 11496/2025 г. СРС, НО, 112-и състав, е отменен ЕФ № [ЕГН], издаден от АПИ, относно наложена на „Н и Н транспорт логистика“ АД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл.187а, ал.2, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП административна санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел, че на 16.01.2024 г. в 00:59 часа ППС „М.“, с рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 20500 кг., брой оси 2, екологична категория ЕВРО бе, в състав с ремарке, с общ брой оси 5 се движил по път А- 2, като при пътния участък на км. 6+804 в посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало тол декларация за преминаването. Нарушението било установено посредством устройство с № 20141, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси. След осъществяване на справка за собствеността на превозното средство било установено, че същият

принадлежи на „Н и Н транспорт логистика“ АД. Поради това на юридическото лице бил съставен процесният електронен фиш, с който му било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Районният съд е тълкувал приложимите разпоредби на чл.102, ал.2, вр. чл.167а, ал.3, вр. чл.179, ал.3б и чл.189, ал.15 и чл.189ж, ал.1, изр.1 от ЗДвП, както и на чл.10, ал.1, т.2 и чл.10б, ал.3 от ЗП. Въз основа на тях е извел правен извод за липса на допуснато административно нарушение от страна на жалбоподателя, тъй като разпоредбите на чл. 179, ал. 3б, вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП влизат в пряко противоречие с общностното право, регламентиращо съответния тип обществени отношения и по-конкретно с разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО (по-долу Регламента), които е следвало да намерят пряко приложение. Тази разпоредба, въпреки изричното указание, че се прилага пряко от държавите членки от 19.10.2021 г., е съобразена в националната право едва с последното изменение на Закона за пътищата, прието със Закон за изменение и допълнение на Закона за пътищата (ЗП) (ред. ДВ, бр.14 от 2023 г.), с което към текста на чл. 10б от ЗП са добавени три нови алинеи — 7-9, в сила от 01.01.2024 г. Въз основа на изложеното съдът е приел, че нормите на българския закон, въвеждащи нарушения на режима на деклариране на тол данни и заплащане на тол такси и по-конкретно текстовете на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и чл. 10б от ЗП, не са били съобразени и противоречат на пораждащите пряко действие норми на акт от общностното право. Към датата на процесното нарушение на 16.01.2024 г. националното законодателство е било отразило изискванията на правото на ЕС, тъй като нарушението е извършено 15 дни след влизането в сила на новите алинеи, визирани по-горе, то в случая не може да се приеме, че дружеството е извършило нарушение, защото не е било налице уведомяване за констатирано пропускане на деклариране на данни за преминаване

В допълнение, съдът е изложил мотиви, че при констатирано първо нарушение имуществена санкция от 2500,00 лева противоречи на принципа за пропорционалност, заложен в чл. 5 от ДФЕС, тъй като съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, административните или репресивните мерки не трябва да превишават това, което е необходимо за преследваните цели, съответно санкцията трябва да бъде съразмерна на тежестта на нарушението.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал. 1, т. 2 ЗП. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 ЗП.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП е предвидено за преминаване по платената пътна мрежа въвеждане на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминатото разстояние: такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 ЗП. Заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси. Таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДВП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на ППС.

Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 е приет в изпълнение на правомощията, предоставени на Европейската комисия с чл. 5, § 11, чл. 6 § 9, чл. 14 § 3, чл. 15 § 6 и чл. 15 § 7 от Директива (ЕС) 2019/520 на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2019 година за оперативната съвместимост на електронни системи за пътно таксуване и за улесняване на трансграничния обмен на информация за неплащане на пътни такси в Съюза (Директива (ЕС) 2019/520). Подробните задължения на доставчиците на ЕУЕПТ, в т.ч. това по чл. 2, § 7, са регламентирани в изпълнение на чл. 5, § 11 от Директива (ЕС) 2019/520 и във връзка с мерките по чл. 5, § 8 и § 9, вр. чл. 1, § 5 и 6, които държавите членки са длъжни да предприемат. Съгласно чл. 32, § 1 от Директива (ЕС) 2019/520 държавите членки приемат и публикуват до 19 октомври 2021 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 1-27, както и с приложения I и II, и прилагат тези мерки, считано от 19 октомври 2021 г. Аналогично, с разпоредбите на чл. 6 и чл. 7 от Регламента за изпълнение е предвидено същият да се прилага от 19 октомври 2021 г. – до която дата действат разпоредбите на Решение на Комисията 2009/750/ЕО. Задълженията на доставчиците на ЕУЕПТ, вкл. това по чл. 2, § 7, са регламентирани във връзка с мерките по чл. 5, § 8 и § 9, вр. чл. 1, § 5 и 6, които държавите членки са длъжни да предприемат, поради което тези задължения не се пораждаат в правната сфера на доставчиците на услугата, считано от датата, от която регламента се прилага, а от момента, в който държавите членки приемат съответните национални мерки.

Изискванията на Директива (ЕС) 2019/520 са въведени поетапно в националното законодателство чрез изменения в ЗП, ЗДВП, Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване, като конкретно изискванията по чл. 5 от Директивата и чл. 2 от Регламента за изпълнение, са въведени с изменението на ЗП и ЗДВП с ДВ, бр.14/2023 г., в сила от 01.01.2024 г. – т.е. преди извършване на процесното нарушение на 16.01.2024 г. По силата на чл.10б, ал.8 от ЗП (Нова - ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г.) в тридневен срок от установяване на недекларирани тол данни доставчикът на услугата по електронно събиране на такси за изминатото разстояние уведомява по надлежен ред собственика или ползвателя на пътно превозно средство, за което има сключен договор, като в уведомлението се съдържа и размерът на незаплатените тол такси.

В случая, към жалбата до СРС са приложени два броя разписки (дневна и месечна), издадени от „Диджитол Смарт Инфраструктура“ АД на името на „Н и Н транспорт логистика“ АД, с ЕИК[ЕИК], които удостоверяват сключен договор и предплатени по него както дневни (за

16.01.2024г.), така и месечни (м.януари 2024 г.) тол-такси. Видно от Регистъра на националните доставчици на услуги за електронно събиране на пътни такси (НДУ) с Решение на УС на АПИ №22130/19 от 16.05.2019 г. е регистриран "Конкорд Смарт Инфраструктура" АД като Национален доставчик на услуги (НДУ), като на 21.10.2020 г. е променено наименованието на „Конкорд Смарт Инфраструктура“ АД с "Диджитол Смарт Инфраструктура" АД.

Дължим е извод, че към момента на установяване на процесното нарушение и в изпълнение на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 с разпоредбата на чл.10б, ал.8 от ЗП са въведени национални мерки за уведомяване, които в конкретния случай не са изпълнени преди да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Обосновани са доводите на районния съд, че при наличието на договорни отношения за заплащане по електронен път на конкретно дължимата такса, идеята на чл. 2, §7 от Регламента е в такива случаи нередността да се отстрани преди да се пристъпи към санкциониране, предвид това, че такива ситуации, свързани с проблеми от техническо естество, няма как автоматично да водят до ангажиране на отговорността. Моментното непостигане на надлежно подавани тол данни, съответно декларации, при вероятно възникнал технически проблем при отчитането, при това допуснат от трето лице, не следва да бъде отнесено към жалбоподателя, нито пък той да търпи неблагоприятни последици от това. Едва при констатирано последващо бездействие от страна на дружеството, е следвало да се пристъпи към ангажиране на имуществената отговорност на собственика на пътното превозно средство. В случая липсата на уведомяване бламира възможността за ангажиране на административнонаказателната отговорност на собственика на ППС.

Правилни са и мотивите на СРС, че приложената с ЕФ национална санкционна разпоредба чл.187а, ал.2, т.3 от ЗДвП не съответства на правото на ЕС, предвид постановеното Решение от 21 ноември 2024г. по преюдициално дело С-61/23. Съгласно същото, член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определена, т. е. фиксирана, и не предоставя възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежест на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Поради противоречие на предвиденото в ЗДвП административно наказание с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО, националната санкционна норма следва да бъде оставена без приложение.

В допълнение и за пълнота следва да се отбележи, че към датата на твърдяното нарушение от 16.01.2024 г. в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е

подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, е допълнена от законодателя, като е разписано, че "При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение". Същата обаче е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

По изложените съображения правилно районният съд е достигнал до извода за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш, поради което е не са налице визираните в касационната жалба основания за неговата отмяна. Изложеното е в съответствие с формираната от мнозинството касационни състави на АССГ съдебна практика по приложението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, вр. 179, ал. 3б ЗДвП (редакция преди ДВ, бр. 13 от 2024 г.), към която настоящият съства се придържа с оглед дължимото еднакво приложение на закона към еднаквите случаи.

При този изход на правния спор, претенцията на ответника за присъждане на сторените в производството разноски в размер на 300.00 евро за адвокатско възнаграждение се явява основателна, като същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора. Възнаграждението съответства на фактическата и правна сложност на спора, с оглед на което се явява справедливо и обосновано по смисъла на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 19.02.2026 г., постановено по НАХД № 11496/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112–и състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ [населено място] 1606, [улица], да заплати на „Н и Н транспорт логистика“ АД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [община], област П., база М.-Сервиз, и със съдебен адрес [населено място], [населено място], [улица], чрез адв. Й. Л., сторените в касационното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300.00 евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.